

Søren Søndergaard (EL):

... som måtte blive godkendt i EU, Europarådet, OSCE og FN. Det var jo ikke nogen tom opfordring. EU havde faktisk på det tidspunkt vedtaget en række sanktioner, de blev blot aldrig ført ud i livet, men nu er der ingen opfordring om sanktioner tilbage. Der er kun tilbage, at vi skal arbejde for, at EU siger fy med store bogstaver, når EU mødes med Rusland. Det synes vi er nogle ændringer, som ikke går i den rigtige retning.

Så vil jeg sige til udenrigsministeren: Nej, det handler ikke om, hvorvidt nogle er bedre eller dårligere mennesker end andre. Det handler ikke om, hvorvidt nogle er mere eller mindre imod undertrykkelse end andre, men det handler helt klart om en politisk uenighed.

Når den danske regering får en henvendelse fra en part i en konflikt om at gøre en indsats for at mægle mellem de to parter, og man så ikke engang giver et svar tilbage, så mener vi, det er en forkert politisk holdning. Det ændrer ikke ved, at man godt kan være meget imod det, der foregår i Tjetjenien, men det er en forkert politisk holdning.

Når udenrigsministeren sagde i sin tale, at det er positivt, at der er etableret en republikadministration under tjetjensk ledelse, er vi uenige. Det betyder ikke, at vi siger, at udenrigsministeren støtter, hvad der foregår i Tjetjenien, men det betyder, at vi er uenige om, hvorvidt det er et fremskridt, at der er indsat et quislingregime i Tjetjenien.

Og sidst, men ikke mindst, når udenrigsministeren endnu en gang udskyder spørgsmålet om at tage Ruslands menneskerettighedskrænkelser op ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol til en dag, hvor alle landene er enige om at gøre det, er det selvfølgelig ikke nødvendigvis et udtryk for, at ministeren har dårlige hensigter, men det er et udtryk for en politisk uenighed, for vi har den politiske holdning, at så sker der ikke noget.

Den holdning bliver selvfølgelig bekræftet af, at når vi fremsætter forslag om at rejse spørgsmålet ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, er det ikke sådan, at ministeren kan komme herop og sige: Ja, det har vi også arbejdet for i det sidste år, det har vi virkelig arbejdet aktivt for i det sidste år, men vi kunne ikke få andre med.

Det er jo ikke det, udenrigsministeren siger. Udenrigsministeren siger: Giv mig mere tid ind-

til den dag, hvor der er en hel masse, der kan rejse det. Men det er jo ikke noget svar, vil jeg sige til udenrigsministeren.

Det spørgsmål, vi diskuterer, har vi jo sat i verden for at diskutere politik. Det politiske spørgsmål, vi stiller, er: Vil regeringen gøre en aktiv indsats for, at spørgsmålet om Ruslands overtrædelser af menneskerettighederne bliver rejst ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol?

Det vil jeg godt bede ministeren om at svare på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 120 af Jeppe Kofod (S), Hanne Severinsen (V), Per Stig Møller (KF), Egil Møller (DF), Ebbe Kalnæs (CD), Elisabeth Arnold (RV) og Jann Sjørnsen (KRF) (se ovenfor) vedtoges med 92 stemmer (S, V, KF, DF, CD, RV, KRF, Mogens Andreasen (UP) og Thorkild B. Fransgaard (UP)); 11 (SF og EL) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 119 af Søren Søndergaard (EL) og Villy Søvnald (SF) bortfaldet.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Forespørgsel nr. F 65:**Forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand og ministeren for ligestilling:**

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage for at følge op på vedtagelserne fra den 23. særlige samling af FN's Generalforsamling: »Kvinder 2000. Ligestilling, udvikling og fred i det 21. århundrede«?»

Af Margot Torp (S), Hanne Severinsen (V), Henriette Kjær (KF), Anni Svanholt (SF), Peter Skaarup (DF), Susanne Clemensen (CD), Anders Samuelsen (RV), Søren Søndergaard (EL) og Tove Videbæk (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 20/4 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 26/4 2001).